

Er det lovligt at snyde?

Af Preben Bang Henriksen

folketingskandidat (V) i Aalborg,
Ved Stranden 22, 9000 Aalborg
pbh@banghenriksen.dk

FORRETNINGSFOLK: Ugentlige tv-programmer har gennem mange år på dygtig vis afsløret smarte "forretningsfolk", der på forskellig vis har gjort det til et levebrød at snyde andre. Selvom disse programmer ikke har karakter af uvildige undersøgelser, så er bevismaterialet – uanset hvordan det er tilvejebragt – dog så overvældende, at det med al mulig tydelighed dokumenterer en adfærd, som ikke burde tolereres i et civiliseret land hvor samhandel og erhvervsmæssig virke er en af grundpillerne.

Men snyd og bedrag tolereres desværre i et omfang, så mange kunne tro, at det var lovligt. Med internet-handelen er omfanget bestemt ikke blevet mindre.

Og adgangen til at etablere selskaber er – som dygtigt dokumenteret i **NORDJYSKE** – så simpel og ukontrolleret, at eks. én person på 3 år har kunnet etablere (og gå ned med) 97 selskaber. Han etablerer ikke selskab nr. 63 eller 97 i håb om, at det bliver et nyt Microsoft, han gør det udelukkende for at snyde et nyt hold kreditorer.

Kunderne kan klage til diverse klagenævn – det er tidsspilde. De kan anlægge retssager og få dom, men selskab (nr. 97) er gået fallit, og indehaveren hæfter ikke – gør han det alligevel i undtagelsestilfældet, så har han i givet fald afgivet insolvenserklæring i fogedretten, hvorfor en fogedsag heller ikke kan gennemføres.

Den mest effektive mulighed burde være at indgive politianmeldelse mod svindleren, og de fleste mennesker har da også en fornemmelse af, at så sker der noget. Intet kunne være mere forkert. Sagsbehandlingen her er i praksis bedst illustreret i Olsen-banden, hvor Axel Strøbye fortæller den unge betjent, at han for guds

skyld ikke skal kaste sig over Høje Nord-sagen, men derimod tage den med cykellygten! At det er sådan, skyldes hovedsagelig den nedprioritering, der de seneste år er sket på området for efterforskning af økonomisk kriminalitet, herunder alt for dårligt uddannede medarbejdere og generelt alt for få resurser. Føres sagen så endelig til retten, er straffen som oftest helt ude af proportioner med den skade, som svindleren på forskellig vis har påført andre mennesker.

Mange svindel-sager anmeldes i øvrigt slet ikke. Dels er det omsonst jvf. ovenfor, dels ønsker mange af de, der er blevet snydt ikke at udstille deres fejl eller naivitet. Det gælder ikke mindst de bankdirektører, der gennem det seneste årti frivilligt har finansieret den ene svindler efter den anden. En anmeldelse betyder en tur i avisen, endnu et besøg af finanstilsynet og en nedjustering af bankens regnskaber – så hellere lade svindleren fortsætte. I Amagerbanken opfordrede man svindleren til at sælge ejen-

dommen til et nyt skuffeselskab til samme høje pris. Så har man jo (næsten) fået dokumenteret værdien uden ridser til banken eller til direktørens bonus.

Derfor har vi brug for en styrkelse og effektivisering af indsatsen på dette område, mere personale, bedre efterforskningsmuligheder, større straffe samt en anmeldelsespligt for større forbrydelser. I februar har man kunnet læse, at Bagmandspolitiet er blevet tilført fire mio. kr. ekstra, for hvilke man vil anskaffe fem nye medarbejdere i denne centrale enhed. "Jeg er glad for, at Rigsadvokaten og rigspolitiet har fundet midler til en markant styrkelse af indsatsen mod den økonomiske kriminalitet" udtalte Justitsministeren!

Det er dybest set et godt udtryk for, at problemets omfang slet ikke er gået op for politikkerne. Der skal allokere helt andre ressourcer til den decentrale efterforskning. Midlerne skal selvfølgelig frembringes ved langt større bøder og udvidede muligheder for pålæg af sagsomkostninger.

1/3-2011 Nordjyske